15/10/2024

Οικουμενικός Πατριάρχης: Ο Χριστιανικός κόσμος έχει ευαγγελικό χρέος να απαιτήσει την παύση των πολέμων

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στα όσα ταλανίζουν την ανθρωπότητα όπως συγκρούσεις στο όνομα εθνικισμών, πολιτισμικών και θρησκευτικών διαφορών και ταυτοτήτων, γεωπολιτικών συμφερόντων και οικονομικών σκοπιμοτήτων, αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος κατά το επίσημο Δείπνο το οποίο παρέθεσε προς τιμήν του η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας στο Centre Peace στη Μελβούρνη, την Δευτέρα 14 Οκτωβρίου 2024.

Ο Παναγιώτατος αρχικά μίλησε για το αυστραλιανό κράτος το οποίο όπως είπε: *“φροντίζει διά τήν ἀσφάλειαν καί τήν ὑγείαν τῶν πολιτῶν του, αἱ συνθῆκαι ζωῆς εὑρίσκονται εἰς ὑψηλόν ἐπίπεδον καί ἡ αὐστραλιανή κοινωνία ἀποτελεῖ παράδειγμα*

μιᾶς κοινωνίας ἐλευθερίας καί θετικῶν προοπτικῶν διά τό μέλλον καί πρότυπον πρός μίμησιν”.

Υπάρχει διαίρεση και εντός της Ορθοδόξου Εκκλησίας

Ωστόσο, τα πράγματα δεν είναι έτσι και στον υπόλοιπο κόσμο καθώς οι ανθρωπότητα αντιμετωπίζει τεράστια ζητήματα όπως πολεμικές συγκρούσεις και σωρεία διακρίσεων. Όπως σημείωσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης: *“Δυστυχῶς, εἰς αὐτήν τήν φρενίτιδα καί τόν παραλογισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἀνθρωπίνη ζωή καί ἀξιοπρέπεια κατέχουν μηδαμινήν ἀξίαν• τό ἀνθρώπινον πρόσωπον ὑφίσταται τόν ἀπόλυτον εὐτελισμόν καί οἱ περισσότερον ἀδύναμοι, κυρίως αἱ γυναῖκες καί τά παιδία, ὑπόκεινται εἰς δυσπεριγράπτους βασάνους καί διακρίσεις”.*

Για άλλη μία φορά ο Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας τόνισε την ανάγκη οι πολεμικές συγκρούσεις να παύσουν καθώς και κάθε αδικία πάνω στη γη. *“Ἐνώπιον τοῦ εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὁ Χριστιανικός κόσμος, λέγομεν ἀπευθυνόμενοι πρός τούς παρόντας εἰς τήν ἑόρτιον συνεστίασίν μας ἐκπροσώπους τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, ἔχει εὐαγγελικόν χρέος νά ὑψώσῃ ἰσχυράν φωνήν διαμαρτυρίας καί ἀλληλεγγύης καί νά ἀπαιτήσῃ τήν παῦσιν τῶν πολέμων, τῆς πολυκεφάλου βίας καί πάσης ἀδικίας ἐπί τῆς γῆς”.*

Ο κ.κ. Βαρθολομαίος δεν παρέλειψε να αναφέρει ότι, δυστυχώς, η φωνή των θρησκευτικών ταγών δεν εισακούεται πάντα διότι: *“ὑπάρχει διαίρεσις καί ἐντός τοῦ Χριστιανισμοῦ καί, δυστυχῶς -καί τό λέγομεν μέ πόνον καί συνοχήν καρδίας- καί ἐντός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας”.*

Καθοριστική η συμβολή για την Ουκρανία

Στην συνέχεια του λόγου του ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στον ρόλο της Μητρός Εκκλησίας για τη θεμελίωση και πορεία του διαχριστιανικού διαλόγου τον οποίο και στηρίζει έμπρακτα, καθώς και στην χορήγηση αυτοκεφάλου στην Εκκλησία της Ουκρανίας λέγοντας χαρακτηριστικά ότι: *“εἶναι ἀληθές ὅτι καί ἐντός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑφίστανται διχοστασίαι, ὄχι βεβαίως ὑπαιτιότητι τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινου-πόλεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔπραξεν εἰς τήν περίπτωσιν τῆς χορηγήσεως αὐτοκεφάλου καθεστῶτος εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ὅ,τι καί εἰς τήν περίπτωσιν τῶν ὑπολοίπων νεωτέρων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἱστορία εἶναι βέβαιον ὅτι θά ἀναδείξῃ καί τήν πρόσφατον ἱεροκανονικήν καί ποιμαντικήν ἀπόφασιν τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διά τήν Οὐκρανίαν ὡς καθοριστικήν συμβολήν εἰς τήν ἐνίσχυσιν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας”.*

Καλωσόρισμα Αυστραλίας Μακαρίου στον Οικουμενικό Πατριάρχη

Νωρίτερα, τον Παναγιώτατο καλωσόρισε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, περιγράφοντας συνοπτικά την πορεία ακμής του Ελληνισμού στην αυστραλιανή μεγαλούπολη και καταθέτοντας με ειλικρίνεια την αγωνία που τον διακατείχε όταν αναλάμβανε το πηδάλιο της τοπικής Εκκλησίας, αγωνία σχετιζόμενη με φαινόμενα διχασμών στην Ομογένεια της Μελβούρνης.

Υπογραμμίζοντας και ο ίδιος την αξία του διαλόγου, επεσήμανε με ικανοποίηση ότι «*η Μελβούρνη σήμερον είναι πηγή εγκαυχήσεως και αναψύξεως διά την ελαχιστότητά μου και την Ιεράν Αρχιεπισκοπήν Αυστραλίας, διότι τα πλείστα των προσκομμάτων του παρελθόντος δεν υφίστανται πλέον, τα διαρραγέντα απεκατεστάθησαν, οι παραπικρασμοί ελησμονήθησαν και η προτέρα αγάπη ανεθερμάνθη. Το εν Βικτωρία πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας αποτελεί το μεγαλύτερον πληθυσμιακώς τμήμα της Αρχιεπισκοπής μας και, συνεπώς, η αποκατάστασις της ενότητος και της ομονοίας είχε και έχει ανυπολόγιστον τον θετικόν αντίκτυπον εις όλην την Ομογένειαν. Διό και δοξάζομεν το Πανάγιον Πνεύμα διά το πολύτιμον αυτό δώρον της ειρήνης και της καταλλαγής*».

Το επίσημο Δείπνο προς τιμήν του Οικουμενικού Πατριάρχου φιλοξενήθηκε στην κατάμεστη από περίπου 1.500 ομογενείς αίθουσα Centrepiece, στο MelbournePark. Παρεκάθησαν, μεταξύ άλλων, τα μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας, την οποία αποτελούν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος και Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, οι Πανοσιολ. Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Γρηγόριος, και Μέγας Εκκλησιάρχης κ. Αέτιος, Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου, ο Ιερολ. Πατριαρχικός Διάκονος κ. Ευλόγιος, Κωδικογραφεύων της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, η Οσιωτ. Μοναχή Ιακώβη, Ηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου του Τιμίου Προδρόμου Ακριτοχωρίου, οι Εντιμολ. Άρχων Διδάσκαλος του Γένους κ. Κωνσταντίνος Δεληκωσταντής, Διευθυντής του Α’ Πατριαρχικού Γραφείου, και Άρχων Διδάσκαλος της Εκκλησίας κ. Θεόδωρος Γιάγκου, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οι Εντιμ. κ. Νικόλαος – Γεώργιος Παπαχρήστου, Διευθυντής του Πατριαρχικού Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας, κ. Θεμιστοκλής Καρανικόλας, εκ του προσωπικού του Πατριαρχείου, καθώς επίσης οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ και Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Σταύρος Βενιζέλος, ο Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Σαμμούτης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος στη Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης και στην Αδελαΐδα κ. Αλεξάνδρα Θεοδωροπούλου, η Ομοσπονδιακή Βουλευτής κ. Μαρία Βαμβακινού, ο κ. John Pesutto, Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως στην Πολιτεία της Βικτώριας, ο κ. Jeff Kennett, πρώην Πρωθυπουργός της Βικτώριας, Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε., ο κατά σάρκα αδελφός του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Νικόλαος Αρχοντώνης και οι γονείς του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, Εμμανουήλ και Φωτεινή Γρινιεζάκη. Το Δείπνο διανθίστηκε από μουσικό πρόγραμμα, ενώ στην κορύφωση της βραδιάς ο Παναγιώτατος, από κοινού με τον Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο, έκοψαν εόρτια τούρτα για τα εκατό χρόνια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Παναγιωτάτου:

Ἀποτελεῖ προνόμιον καί εὐλογίαν δι᾽ ὅλους σας ἡ διαβίωσις ἐντός τοῦ Κράτους τῆς Αὐστραλίας, ὅπου ἡ ἐλευθερία -πολιτική καί θρησκευτική- τυγχάνει αὐτονόητος πραγματικότης. Ὅλοι ἀπολαμβάνουν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα• τό Κράτος φροντίζει διά τήν ἀσφάλειαν καί τήν ὑγείαν τῶν πολιτῶν του, αἱ συνθῆκαι ζωῆς εὑρίσκονται εἰς ὑψηλόν ἐπίπεδον καί ἡ αὐστραλιανή κοινωνία ἀποτελεῖ παράδειγμα μιᾶς κοινωνίας ἐλευθερίας καί θετικῶν προοπτικῶν διά τό μέλλον καί πρότυπον πρός μίμησιν.

Δυστυχῶς, σήμερον ἡ ἀνθρωπότης ταλανίζεται ἀπό συγκρούσεις εἰς τό ὄνομα ἐθνικισμῶν, πολιτισμικῶν καί θρησκευτικῶν διαφορῶν καί ταυτοτήτων, γεωπολιτικῶν συμφερόντων καί οἰκονομικῶν σκοπιμοτήτων. Δυστυχῶς, εἰς αὐτήν

τήν φρενίτιδα καί τόν παραλογισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἀνθρωπίνη ζωή καί ἀξιοπρέπεια κατέχουν μηδαμινήν ἀξίαν• τό ἀνθρώπινον πρόσωπον ὑφίσταται τόν ἀπόλυτον εὐτελισμόν καί οἱ περισσότερον ἀδύναμοι, κυρίως αἱ γυναῖκες καί τά παιδία, ὑπόκεινται εἰς δυσπεριγράπτους βασάνους καί διακρίσεις.

Ἐνώπιον τοῦ εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὁ Χριστιανικός κόσμος, λέγομεν ἀπευθυνόμενοι πρός τούς παρόντας εἰς τήν ἑόρτιον συνεστίασίν μας ἐκπροσώπους τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, ἔχει εὐαγγελικόν χρέος νά ὑψώσῃ ἰσχυράν φωνήν διαμαρτυρίας καί ἀλληλεγγύης καί νά ἀπαιτήσῃ τήν παῦσιν τῶν πολέμων, τῆς πολυκεφάλου βίας καί πάσης ἀδικίας ἐπί τῆς γῆς. Δυστυχῶς, ἡ φωνή ἡμῶν, ὡς θρησκευτικῶν ταγῶν δέν εἰσακούεται πάντοτε, διότι ὑπάρχει διαίρεσις καί ἐντός τοῦ Χριστιανισμοῦ καί, δυστυχῶς -καί τό λέγομεν μέ πόνον καί συνοχήν καρδίας- καί ἐντός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Πρέπει ἅπαντες νά δεχθῶμεν ὅτι παραβαίνομεν τά προστάγματα τοῦ Κυρίου, ὁ Ὁποῖος λέγει: «ἐντολήν καινήν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθώς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καί ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοί μαθηταί ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰω. ιγ΄, 34-35). Δοξάζομεν, βεβαίως, τόν ἅγιον Θεόν, διότι εἰς πολλάς περιπτώσεις ἔχομεν ὑπερβῆ τάς ὀξύτητας καί τάς πικρίας τοῦ παρελθόντος, ἀλλά πόρρῳ ἀπέχομεν ἀπό τήν πραγμάτωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, ἔκφρασις τῆς ὁποίας εἶναι καί ἡ ἐπανεύρεσις τῆς ἑνότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αἱ ἱστορικαί συγκυρίαι τοῦ παρελθόντος, ἡ προϊοῦσα ἀποξένωσις, ἡ ἐσωστρέφεια καί ὁ ἀπομονωτισμός, ἐδημιούργησαν ἀγκυλώ-σεις καί ἔψυξαν τήν προτέραν ἀγάπην. Ἡ ὑπέρβασις τῶν ἀρνητικῶν αὐτῶν καταστάσεων δέν εἶναι ὑπόθεσις εὔκολος ἀλλά, ἐάν ὁμολογῶμεν Χριστόν, τότε δέν ἔχομεν ἄλλην ἐπιλογήν παρά μόνον νά ἐργασθῶμεν ὑπέρ τῆς ἑνώσεως τῶν διεστώτων.

Μαγικαί καί αὐτόματοι λύσεις δέν ὑπάρχουν, καί ἡ μόνη ὁδός προσεγγίσεως εἶναι ὁ διάλογος• διάλογος ἐν εἰλικρινείᾳ καί ἀγάπῃ καί, ὡς προσφυῶς ἐγγράφη: «Ὁ διάλογος ἀπαιτεῖ, χωρίς νά ἀρνηθῇ τις τήν ἰδιοπροσωπίαν καί ἰδιοσυστασίαν αὐτοῦ, νά ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ του, νά διανύσῃ -τοὐλάχιστον ἂν ὄχι πλέον τούτου- τό ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως διά νά συναντηθῇ μετά τοῦ ἑτέρου»[1]. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, καί τό λέγομεν ἐν ἐγκαυχήσει πολλῇ, εἶναι πρωτοπόρος εἰς τήν ὑπόθεσιν τοῦ διαλόγου ὡς μαρτυροῦν αἱ ἐμπνευσμέναι πρωτοβουλίαι τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων ἡμῶν μέ τάς περιφήμους Πατριαρχικάς καί Συνοδικάς Ἐγκυκλίους τῶν ἐτῶν 1902, 1904 καί κυρίως τήν μνημειώδη τοιαύτην τοῦ ἔτους 1920, ἡ ὁποία καί θέτει τό περίγραμμα καί τάς προϋποθέσεις τοῦ ἐπιδιωκωμένου σκοποῦ. Δέν εἶναι τυχαῖον ὅτι ἡ Συνοδική Ἐγκύλιος τοῦ 1920 ἐχαρακτηρίσθη «Καταστατικός Χάρτης» τῆς συγχρόνου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τομήν εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία παραμένει προσηλωμένη μέ πίστιν καί ἀφοσίωσιν εἰς τήν συνέχισιν τοῦ διαχριστιανικοῦ διαλόγου ὅσον καί εἰς τήν συνέχισιν τῆς διαθρηκειακῆς προσεγγίσεως. Αὐτήν τήν πιστότητα καί τήν δέσμευσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συνολικῶς εἰς τόν διάλογον τῆς ἑνότητος, τῆς ἀγάπης καί τῆς καταλλαγῆς ἐπανέλαβε, μέ τόν πλέον ἐπίσημον τρόπον ἡ ἐν Κρήτῃ συνελθοῦσα Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδοξίας, λέγουσα: «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀδιαλείπτως προσευχομένη ʽὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως ʼ, ἐκαλλιέργει πάντοτε διάλογον μετά τῶν ἐξ αὐτῆς διεστώτων, τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν, ἐπρωτοστάτησε μάλιστα εἰς τήν σύγχρονον ἀναζήτησιν ὁδῶν καί τρόπων τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἑνότητος τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων, μετέσχε τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἀπό τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς καί συνετέλεσεν εἰς τήν διαμόρφωσιν καί περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτῆς»[2].

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ὅποιος ἀπορρίπτει τόν διάλογον ὑποπίπτει εἰς βαρύτατον ἁμάρτημα. Κατά τήν ταπεινήν ἡμῶν πατριαρχίαν τῶν, χάριτι Θεοῦ, τριάκοντα καί τριῶν ἐτῶν, ἐδέχθημεν ἀναριθμήτους σκαιάς ὕβρεις καί συκοφαντίας διά τήν ὑπόθεσιν τοῦ διαλόγου, ἀλλά δέν καμπτόμεθα καί ἀγωνιζόμεθα καί θά ἀγωνιζώμεθα ὅσον ὁ Θεός τό ἐπιτρέπει διά τήν ὑπόθεσιν τοῦ διαλόγου, μή παραβλέποντες ἀσφαλῶς καί τά πάμπολλα ἀναφυόμενα προβλήματα.

Ἐκ παραλλήλου, εἶναι ἀληθές ὅτι καί ἐντός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑφίστανται διχοστασίαι, ὄχι βεβαίως ὑπαιτιότητι τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινου-πόλεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔπραξεν εἰς τήν περίπτωσιν τῆς χορηγήσεως αὐτοκεφάλου καθεστῶτος εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ὅ,τι καί εἰς τήν περίπτωσιν τῶν ὑπολοίπων νεωτέρων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἱστορία εἶναι

βέβαιον ὅτι θά ἀναδείξῃ καί τήν πρόσφατον ἱεροκανονικήν καί ποιμαντικήν ἀπόφασιν τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διά τήν Οὐκρανίαν ὡς καθοριστικήν συμβολήν εἰς τήν ἐνίσχυσιν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐκλεκτή ὁμήγυρις,

Ἡ ἀποψινή ἐπετειακή καί χαρμόσυνος σύναξις εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τήν συμπλήρωσιν αἰῶνος ζωῆς καί μαρτυρίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας. Ἡ ἐπέτειος αὐτή εἶναι δικαίως ἀφορμή ἐγκαυχήσεως ἐν Κυρίῳ δι᾽ ὅσα ἐπετεύχθησαν, εὐδοκίᾳ καί χάριτι Θεοῦ, ἀλλά καί μέ τήν θυσιαστικήν συμβολήν τῶν θεοπρεπῶς καί χριστοτερπῶς Ἀρχιερατευσάντων Χριστοφόρου, Τιμοθέου, Θεοφυλάκτου, Ἰεζεκιήλ καί Στυλιανοῦ, τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν καί Ἀρχιεπισκόπων, τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί διά τῆς ἀπροϋποθέτου ἀφοσιώσεως εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῶν ἀναριθμήτων πιστῶν.

Ἡ νέα ἑκατονταετία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας ἄρχεται μέ χρηστάς ἐλπίδας ὑπό τήν στιβαράν καί ἁπλανῆ πηδαλιουχίαν τοῦ νέου, δυναμικοῦ καί λογίου Ἀρχιεπισκόπου σας κ. Μακαρίου, μέ τήν ὅλως πρόσφατον ἵδρυσιν ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ἓξ νέων Ἐπισκοπῶν, καθώς καί μέ τήν υἱοθέτησιν ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σας πού ἐνεπνεύσθη καί κατήρτισε, συνεργίᾳ διακεκριμένων νομομαθῶν καί κανονολόγων, ὁ Ποιμενάρχης σας, πρός τόν ὁποῖον ἐκφράζομεν καί κατά τήν εὔσημον ταύτην στιγμήν τήν Πατριαρχικήν ἡμῶν εὐαρέσκειαν.

Προσφιλέστατα ἐν Αὐστραλίᾳ τέκνα τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

Ἔχετε τόν ἄξιον καί πολυτάλαντον Ἀρχιεπίσκοπόν σας. Ἔχετε τήν Ἱεράν Ἐπαρχιακήν Σύνοδον μέ τούς νέους ἱκανούς Χωρεπισκόπους, τούς λοιπούς ἁγίους Ἀρχιερεῖς καί τόν εὐλαβέ-στατον ἱερόν κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀπεκτήσατε τό Τάγμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἀρχόντων ὀφφικιαλίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Λιβέρη, εἰς τό ὁποῖον -Τάγμα- ἀνήκουν ἐπιφανῆ μέλη τῆς Αὐστραλιανῆς κοινωνίας καί θά προστεθοῦν καί ἄλλα, στυλοβᾶται τῆς Ὁμογενείας καί ἀποτελεσματικοί σύνδεσμοι μέ τάς Ἀρχάς καί τούς Θεσμούς τῆς εὐλογημένης χώρας σας. Ἔχετε καί τήν συμπαθεστάτην καί φερέλπιδα νεολαίαν, τήν ὁποίαν ἐχάρημεν καί ἐθαυμάσαμεν καθ᾽ ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς μας, ἐγγύησιν διά τό παρόν καί τό μέλλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστραλίας. Εἶσθε ὄντως ἕτοιμοι διά τό μέλλον! You are truly ready for the future!

Ἔχετε τήν ἀγάπην, τόν θαυμασμόν καί τήν ἀμέριστον στήριξιν τοῦ Πατριάρχου σας. Νά ἔχετε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τήν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ «ἀεί ὑπέρ

ἡμῶν». Μείνατε ἀκλονήτως καί διηνεκῶς πιστοί εἰς τήν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία διεφύλαξεν ἐπί αἰῶνας τά ἅγια καί τιμαλφῆ τοῦ Γένους, τάς παραδόσεις καί τήν οἰκουμενι-κότητα τῆς Ρωμιοσύνης πού ἀποτελοῦν καί γιά ἐσᾶς τήν τιμαλφεστάτην παρακαταθήκην.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, μέ πολλήν χαράν καί βαθεῖαν συγκίνησιν, κατακλείομεν τήν προσφώνησίν μας, ἐπικαλού-μενοι πρός ὅλους σας, πρός τόν κάθε ἕνα ἐξ ὑμῶν χωριστά καί πρός τούς ἠγαπημένους σας, μεσιτείᾳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς Αὐστραλίας Ἁγίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου καί πάντων τῶν Ἁγίων, τήν πλουσιόδωρον χάριν καί τό ἀμέτρητον ἔλεος τοῦ πανσθενοῦς, παντεπόπτου καί πανδώρου Θεοῦ τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετά πάντων ὑμῶν, ἄδελφοί καί τέκνα. Ἀμήν!

1. Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔτ. 2021, Ἐκδ. Ἑπτάλοφος, Ἀθήνα 2021, σ. 64.

2. Ἐπίσημα Ἔγγραφα Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, Σχέσεις τῆς Ὀρθοδοξου Ἐκκλησιας πρός τόν λοιπόν Χριστιανικόν Κόσμον, ἀρθ. 4ον.

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

Δείτε επίσης:

Έφτασε στη Μελβούρνη ο Οικουμενικός Πατριάρχης

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Ενορία – Κοινότητα Αγίων Αρχαγγέλων στη Μελβούρνη

Η «καρδιά» της Ορθοδοξίας χτύπησε δυνατά στην ελληνοπρεπέστατη Μελβούρνη (ΦΩΤΟ)

Συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχου με την Πρωθυπουργό της Πολιτείας Βικτώρια

Οικουμενικός Πατριάρχης: Ο Ρωμηός είναι πολίτης του κόσμου, που δεν λησμονεί ποτέ πίστη, γλώσσα, αξίες και τις παραδόσεις του

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης καμάρωσε την ελληνορθόδοξη Νεολαία στη Μελβούρνη

Συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχου με τους Ιμβρίους και τους Τενεδιούς της Μελβούρνης